

p[ro]ducit q[uo]d u[er]o re p[ro]p[ri]am ac[er]m[en]t[em] l[er]sam ab im[er]ito e[st] d[ic]t[us]
 accens. Ita d[icitur] Tho[mas] 2° q[uestio] 54. a. 1. et q[uestio] 77. a. 1. C[on]t[ra] ib[em]
 Cap[itu]l[um] 2°. T[er]t[er]o re alia q[ue] etat[ur] re se[ci]p[er]i s[ecundu]m u[er]itatem no[ta]m. T[un]c
 cum e[st] q[ue] suba[ct]io e[st] l[er]m[en]t[em] tam in celo q[uam] in operando.
 s[ed] n[on] p[otes]t e[ss]e sine accensib[us]. q[ue] neq[ue] agere in se sine illis.
 C[on]tra q[ue] f[ra] suba[ct]io n[on] p[otes]t n[isi] p[er]ducere nisi in m[er]ito ornata et
 concip[er]e q[ue] neq[ue] p[otes]t p[er]ducere alia accensio nisi p[er] q[ue] ab alio
 et ab illis d[ic]t[ur]. s[ed] p[otes]t maiorem p[ro]p[ri]am h[ab]ere cum f[ra] suba[ct]io
 in q[uo]d cum accensib[us].

Dub. em[er]it[us] faciens sic e[st] p[ro]p[ri]as, q[uo]d p[ro]p[ri]as
 l[er]s alionus adentib[us]. ut ueniat equo[rum] l[er]minus nobilis? q[ue]
 e[st] e[ss]e cam p[ro]p[ri]am. Ita d[icitur] S[ecundu]m in 4. q[uestio] 12. s[ed] cum dicitur et s[ecundu]m
 u[er]itatem no[ta]m. e[st] 2. T[un]c cum e[st] q[ue] illa e[st] d[ic]t[ur] p[ro]p[ri]as q[ue] uirtute
 p[ro]p[ri]a et cum solo conu[er]su e[st] s[ed] sibi ueniat debito p[er]ducit
 e[ss]e equo[rum] l[er]minus nobilem. s[ed] uenit h[ab]ere multa accensio n[on]
 colligit q[ue] e[st] e[ss]e p[ro]p[ri]as illor[um].

Opp[os]it[um] e[st] d[icitur] 7. q[uestio] 18. a. 3. q[ue] d[icitur] u[er]o.
 De re u[er]o e[st] in d[ic]t[ur] e[ss]e u[er]o de e[ss]e in sub operari. s[ed] e[ss]e e[ss]e
 accensio e[st] p[ro]p[ri]as subordina[ct]io et d[ic]t[ur] a suba[ct]io. q[ue] e[ss]e e[ss]e
 ius operari. ac g[er]it[ur] accensio inu[er]o in suba[ct]io n[on] e[ss]e p[er]ducit
 l[er]m[en]t[em]. q[ue] neq[ue] u[er]o. q[ue] ad hoc ut aliquid sit in suba[ct]io alionus n[on] a
 t[er]re q[ue] ab illa d[ic]t[ur] in suo e[ss]e. nam f[ra] m[er]ito n[on] e[st] in suba[ct]io
 et em[er]it[us] ab illa d[ic]t[ur] in suo tanq[uam] a e[ss]e m[er]ito. Bene p[otes]t accensio
 e[ss]e d[ic]t[ur] in suba[ct]io q[ue] ordem ad cam u[er]itatem q[ue] e[st] sugg[er]it. s[ed]
 hoc n[on] p[otes]t e[ss]e cam p[ro]p[ri]am ut q[ue] g[er]it[ur] et imm[er]ito. s[ed] u[er]o f[ra]
 suba[ct]io n[on] f[ra] p[er]ducit

Sectio 6°
 q[uo]d vitales sint e[ss]e p[ro]p[ri]as suor[um]

Duplex e[st] in hac re op[er]atio. Prima aut[em] p[ro]p[ri]as vitales sine im[er]ito
 a[er]e influen[ti]a e[ss]e e[ss]e p[ro]p[ri]as et g[er]it[ur] suor[um] abum[en]t[em]. sicut reliq[ue]

accia de pias suffia nū suox. Ita tunc Salas 1° 2° q3. 22.
d^o 3. 16. 8. d^o Philus. ubi ptes q^o hac s^o allegat. Primum
functum e. q^o reliq^o accia q^o se nobiliora. Et sat digno nobilitis
cum suis aib^o n^o indigere im^o aia conuersu ad illos. Et q^o p^o
vitalis se nobiliores suis aib^o. Et sat aq^o nobiles. q^o n^o indi
gent aia conuersu ad illos. Mai^o p^o capis. Et in n^o q^o p^o
ipsum mai^o q^o ab aia de sumit^o rāo et de n^o vitales. un
de illa n^o influat in pias et in aia n^o dicentē vitales.

Qum Si aia influeret in aia vitales con
influere in visioem beam, sig^o aia vitalis: sat n^o influe.
q^o etta. Si mi^o q^o influere eleuata. Et sine eleu^o. Ita q^o
e aperte fum^o. Quia n^o e admitterat, q^o p^o concilium diam.
vna id q^o eleuat ad visioem beam. Et lumine glori^o. Et hoc
im^o in habere in ihu. q^o ihu im^o eleuat et cum ihu im^o con
currit. alioq^o Et in aia sub iular et in duob^o subis in
aia ite. et in ihu. Et d^o capis duo lumina. aliud ad ele
uandam aiam aliud ab ihu. Et aiam im^o influere in vo
im^o b. Eleuata autem a lumine glori^o. q^o eleuanda aia
q^o visio b. vltima. sit eleuat pias ipsius aia.

Qum Si aia influeret in cum suis pias
ad operes vitales. aies suum q^o nobiliora in nobiliora sup
p^o forene nobiliora. In aia videndi in hoc esse nobiliora
qm^o in iq^o. cum in iste h^o m^o aia sine aq^o p^o. ut ois con
cedunt. Et n^o aq^o p^o. nam con aia influere im^o in p^o
as. q^o ab ipse im^o aiant. et in ihu. oppid n^o p^o aiant pias videndi
di in hoc. et in iq^o e aq^o nobiles. Ita q^o v^ont operes cali
um pias.

Qum Si vitalitas aium n^o querit et a
pias aia p^o eleuere aia vitales sine pias. q^o n^o e im^o. Si
vans. q^o p^o conuersus p^o n^o p^o vitalis. Et in q^o dam effia. q^o im
aia. Et aiant ad h^o p^o pias. qm^o ad illos aia. Et d^o p^o p^o p^o
re. oim^o effiam n^o vitalit^o. q^o e itam. Et n^o aia e e^o p^o p^o.

Nam vitalitas aërum n̄ sōt̄ quēnit ab aëre sōt̄ eōm̄ à p̄is radi-
cais in ipsa aëre, et ab his s̄ib̄ p̄t̄ exata. ac p̄ende n̄ p̄t̄ sup̄
pleni à p̄is n̄ vitali.

De p̄am̄ in ^{am} hoc et Soar. in Metha d̄g. 18. Ss.
n. 2. et alia. Et d̄e L̄ q̄ aë vitalis ita è conjuncta et intima
p̄is vitali ut ab illo p̄ndat̄ exata. s̄t̄ aëre è p̄is vitali.
q̄ im̄ influat̄ in talom̄ aërem. Et n̄q̄ iōam̄: ad hoc n̄ ut ope-
rāo dicat̄ vitalis satis è q̄t̄ p̄ndat̄ à p̄is vita conjuncto. Et
tale p̄is n̄ influat̄ im̄, et efficit̄ in illam. Nam p̄is in v̄di-
unt̄ vitales, in quantum aëre, seu v̄ta in carent̄: et s̄it̄ illaz
aëres.

Probat̄ 2° experia. Nam ex Limia attentioe vni-
us p̄is impediat̄ operas aliorum. In minus aëre q̄ efficit̄
ad eare divisione. s̄t̄ hoc quēnit ex eo q̄t̄ Limia d̄e v̄ta vir-
tus applicata vni p̄is alia s̄unt̄ f̄nari: q̄ influat̄ in illas. Et
n̄q̄ m̄: q̄ etiam hoc quēnit ex d̄f̄f̄ et p̄ntium alium q̄ oio re-
quirit̄ à p̄is op̄ioes suam. In q̄ virtus attractiva, et expulsiua
seruientis v̄ta: et appui diuersit̄ alio tales spiritus. n̄ p̄nt̄
suis illis desolati et eare suas concationes. Et s̄p̄t̄ inf̄reor̄.

Inst. illis n̄ indiget cuiusm̄ spiritib̄: et t̄m̄
si nimis ad eare alicui oio. suis eare inclinatio f̄nari: q̄ hoc n̄
quēnit à spiritib̄ alio. Et n̄q̄ iōam̄. Et n̄ illis n̄ indiget illis spe-
ritib̄ illis t̄m̄ indiget phasia q̄ si operati q̄ illis eare suas ope-
ras: ac p̄inde f̄nari suam s̄t̄ quēnit ex d̄f̄f̄ spirituum.

3°. Eōd̄ eūst̄ sup̄p̄. ita s̄t̄ connexa et subor-
dinata in operando, ut cum illis q̄ illis v̄ta s̄iliḡ exercit̄ ad
volend̄ et notend̄ obtum: s̄t̄ hoc n̄ quēnit nisi à concursu
iust̄ id̄: q̄ h̄c̄ conuēnit s̄t̄ cum his p̄is. Et n̄q̄ iōam̄. q̄ talis
subordinatio quēnit ex radice in eod̄ sup̄p̄. et s̄t̄ n̄ ipsa p̄is q̄
ad inuicem ordinant̄. Et his duob̄ op̄ioib̄ q̄ sibi p̄latum requir̄
q̄ et ligat̄.

Gravius dub. è P̄ p̄is vitales sine iō p̄ntes
an

an instrates auum supnatum q̄s uicatr. et stuate dicitur?
 Et e instrates. Ita Boet L. 2. de Actis diuis c. 10 L. 14 et L. 3.
 de Augil. c. 15. n. 20. Et e 3° de gratia L. 6. c. 6. n. 6. Et e 1°
 in 3^{am} p̄m d. 31. 56. Et in Metha d. 30. f. 11. n. 46. Et
 q̄ ia p̄natis e illa q̄ uirtute p̄rio operari; et ex se e nata p̄prio
 nata effri sine estuue: s̄a p̄a uirtutes n̄ p̄uine p̄duere aũ sup
 natis nisi uicuat. neḡ ad illos eũe p̄p̄em natem. q̄ se ins-
 tra ad illos. Mi e in confesso ap̄t ois. Ad ligere.

Ob. 2°. Hic denoat suam cam p̄natem.
 aũ sup nates q̄ uicuat ab illa et uicue uicuat denoat ipsum
 illum et uicue: q̄ ab illis uicuat ut a eis p̄natis. Et mi
 q̄ uicue b. s̄a denoat illum uicuat; amod uicue uicuat am-
 am. Et aõs n̄ s̄a denoat eas p̄nates s̄a eũ instrates. nam
 catuõ n̄ s̄a denoat ignem ut eam p̄natem s̄a eũ eũe ut eis
 eũe.

Quid. Voluntas Liberi et meritorie p̄duat suos aas.
 q̄ ut ia p̄natis illor. Mi eia. nam conuicere de instrum̄ n̄ eũ
 sit Liberam. q̄ bene compatit̄ eum conuicere instrate.

Ob. 2°. Ica uitalis nequit operari uicatr tan-
 qm̄ instrum̄ alterius ia: illus et uicue uicuat uicatr aũ sup
 nates: q̄ n̄ se instrate illor. Et nḡ m̄i. Nam p̄a q̄ uicue et u-
 uicue uicuat aũ p̄natis agente ad p̄uicue et uicuat. ut
 uicue s̄a eũe: et eũ uicue et p̄a s̄a aõs uicue. In
 aõ uitalis s̄a p̄uicue ut uicue a p̄rio uicue conuicue.
 Et non magis p̄uicue q̄ uicue a p̄rio uicue uicue et p̄natis. qm̄
 uicue et instrate.

Sed quis q̄ sit ia p̄natis cuiusm̄ auum supn-
 tum? Hic 2°. q̄ p̄a uicue s̄a p̄o q̄ uicue eũe et u-
 men supnate. uicue h̄u et lumen e ia p̄natis auum n̄ s̄a q̄ u-
 uicue supnatis s̄a eũe q̄ uicue uicue. Et eũe q̄ uicue uicue
 in his uicue q̄ uicue uicue: ac q̄ uicue uicue natem
 p̄a uicue. Non eũe s̄a aũ uicue a s̄a h̄u et lumine supnate.
 Et quis uicue p̄a ad p̄uicue a liḡ uicue supnate. Hic 2°

2° Si potest elevare a Deo & conuersum autem tunc dicitur causa
finalis auctum supernatum.

Reliq. ad eam essentiam spectantia mittamur
ad ignem solis et ad alios Libros et alios Libros: ubi cum ag-
entia de proportionem sui sitae in agens et patiens et effusum qd e medio
regressu ad eandem.

DISSERTATIO. 4^a De causa finali Sectio 1^a

Quid sit causa finalis?

Terminus delectationis cuius gratia aliquid fit. De summa est dicitur 2. Phy.
3° et 2° Deq. 2. Phy. 7. q. 2^a a. 2°. Tom. 5. meth. 2. q.
10. st. et 4° Cor. 4. 23. st. n. 7. Vm. 1. 2. 2. c. 2.
Sed ibi dicitur 4. q. 3. st. n. 3. Sub. L. 2. Phy. 1. s. q. 1. n.
14. Fuit delectatio qd 13. q. 5. Quae de se explicat duas Terminus con-
dies. 1^a ut finis amicus per se ipsum. 2^a ut media amen-
ta per finem. seu per bonum ipsius finis.

Quaeris igitur si finis sit causa realis? Respondeo. Secun-
dum quod utatur et salis conceptus. Si quid a quo res se delectat a priori
viam delectationis e causa realis: sed effusum in subiecto et in subiecto
sua dependet a fine: qd finis e causa realis. Si mihi qd agens libe-
rum n. operari timere et casuata sed per aliquid prohibendum
a quo mouetur: sed hoc arguit viam delectationis et realem causam.
qd hoc dicitur in fine. Si mihi qd volens operari mouetur a fine: qd
finis influit realem in volentem. Consequenter qd idem videtur non habere in
viam finis ut volens dicitur qd e per finem arguit delectationem a
priori qd Deo e alienum.

Ob. L. Nulla causa potest esse realem amicum exitat.
sed finis aliquid eam amicum exitat. ut per in sanitate: qd n. e causa re-
alis

alis. Ad finem n̄ s̄i regi gratiam realem s̄i aliorū suffire
 obire, ut p̄t in alio exp̄to. (Dicitur. Ex̄tra obire
 n̄ suffit ad alias cas̄ q̄ n̄ ad finalem. N̄ iō. Dispar n̄
 ē q̄ reliquid id cāre q̄ motum p̄ficiam q̄ n̄ p̄t dari sine ce
 ali cas̄: finis v̄o c̄e m̄ obire s̄i s̄i flagitum et mo
 tum inrealem, q̄ n̄ regit realem ex̄tra s̄i in sympathiam
 et consonantiam in̄ illum et v̄o t̄m q̄ dati an̄t regiam
 realem.

2. Finis c̄a ē prius: finis n̄ ē prius
 s̄i t̄m aōis, s̄i q̄ oīa fiunt p̄ter finem: q̄ n̄ ē c̄a. Ad finem
 ē prius in int̄oe n̄ v̄o in executione: ac p̄inde s̄i in int̄oe
 ē c̄a et prius eff̄. It̄ n̄ sit in executione. (Dicitur. Finis n̄
 h̄t realem realem c̄antis: q̄ n̄ ē c̄a realis. N̄ iō. c̄a ē
 q̄ ad c̄iam id realis n̄ regit s̄i realem realem s̄i suffie
 r̄is. ut videre ē in Deo, q̄ ē v̄o c̄a realis creatur̄is, et n̄
 h̄t realem realem id: Et eff̄ h̄t p̄t̄m realem ad c̄iam.

3. Mutata c̄a regit influente mutari aō:
 s̄i p̄t mutari finis p̄manere c̄a aōe q̄ signum ē q̄ finis
 n̄ ē v̄o c̄a. (Dicitur. m̄ q̄ c̄a largitas et c̄e modis q̄ m̄ p̄t̄m
 p̄t̄m deū, fieri p̄t̄m peccato. Si tuenda ē p̄t̄m vana gl̄iam
 ē mutari finis p̄t̄m c̄a aōe. Et in m̄i et d̄t. m̄.
 Quōt̄ mutari finis p̄t̄m c̄a aōe extra ip̄m m̄. p̄t̄m
 et aōe in̄tra nego t̄m. Nam in p̄t̄m exp̄to et c̄e m̄i
 p̄t̄m aōe extra s̄i p̄t̄m in̄tra v̄o t̄m m̄i p̄t̄m
 p̄t̄m p̄t̄m s̄i p̄t̄m. In̄ cum aōe in̄tra sit in̄tra
 aōe v̄o c̄a p̄t̄m p̄t̄m q̄ n̄ ē c̄a in̄tra. Sicut p̄t̄m
 p̄t̄m in aqua, v̄o h̄t c̄a eff̄, ex eo q̄ ab illa p̄t̄m
 mediantes aōe n̄ v̄o in̄tra.

4. N̄ ē p̄t̄m de ip̄sum c̄a reate: s̄i
 finis apprehensus in̄tra obire c̄a de reate s̄i c̄a realem
 q̄ n̄ ē c̄a. Mai p̄t̄m q̄ c̄a et eff̄s opponit̄. M̄i ostendit̄ q̄ p̄t̄m
 coratus v̄o apprehensus obire c̄a finis c̄a de ip̄sum reate m̄i
 ante

ante studio siget & studium comparari doctoratus. Et dicitur mar
 et mi. Nisi p[er] se care ign[is] in mar, mediate nego mar. In
 doctoratib[us] apprensus s[ed] car[is] in[te]r[is] aut[em] volens nimir[um] desiderium
 et Lib[er]um ita. De v[er]o car[is] mediate et p[er] accidens q[uo]d nullum e[st]
 in conueniens. q[uo]d nisi aliud e[st] q[uo]d volent[em] exultatam amores
 finis applicare has p[ar]tes ag[er]e in re ipsa s[ed] fine comparati ha
 aut[em] q[uo]d opposita & cognoscim[us] car[is] in v[er]o e[st] amor em.

Dices. Si quis dicitur cum sup[er]natem per
 honestam ipsius met[us] aut[em], ut aut[em] que intendit[ur] et car[is] s[ed] in
 car[is] de ipsam q[ui]e et in s[ed] car[is] realit[er]: q[uo]d s[ed] nullo nullo e[st].
 aut[em] supponit[ur] fin[em]. q[uo]d nullus aut[em] dicitur accidens in insu[er]o p[er] ita p[er]
 us dicitur. ne p[er] se, ita met[us] educat[ur]: nam cum p[er] se dicitur
 n[on] a Deo q[uo]d induum, n[on] p[er] aut[em] incedit[ur] et dicitur a nobis an
 te istam dicitur q[uo]d ignoramus. Si v[er]o talis aut[em] dicitur
 dicitur ita nobis q[ui]e. tunc n[on] est car[is] finalis ex d[e]f[er]u[er]e
 de d[e]f[er]u[er]e realit[er] q[uo]d requirit[ur] ad v[er]am car[is] et n[on] dicitur in[te]r
 honestam, et de ipsam ag[er]e executionem.

3. Le finis n[on] est reata satis itaq[ue] care s[ed]
 et eo q[uo]d est amorem v[er]o in sua bonit[er] sine influxu reali:
 q[uo]d n[on] e[st] car[is] realit[er]. Si aut[em] q[uo]d caritas finis consistit in attractione
 v[er]o dicitur: et bonas finis seu it[er]us amabilit[er] cognita mo
 vet et attrahit v[er]o ad se s[ed] car[is]. Se ut ob[er]um car[is] p[er]
 am[or]e q[uo]d n[on] requirit[ur] eius influxus realit[er]. Et n[on] aut[em] ad ob[er]
 go m[er]it[us]. Q[uo]d e[st] q[uo]d finis n[on] s[ed] car[is] aut[em] v[er]o sicut reliq[ue] ob[er]
 car[is] aut[em] p[er] se. Sed car[is] e[st] p[er] se car[is] et aliter in ipsum
 aut[em]: alioq[ue] n[on] p[er] v[er]o car[is] est car[is] aut[em] p[er] se car[is] in il
 l[ud] ob[er]um nisi bonitas talis ob[er] p[er] se car[is] illam moue
 re et aliter.

sectio. 2a

De disoecia finalib[us].

Prima finis disioecia e[st] in finem cuius, et in finem cui. Peacke
 Les

Finis 2° de tria 4° Socrus pp. 23. Sect. 2° n. 2. Salus civitatis.
Sect. 2° Sect. 1. Sub civitatis n. 7. et seqq. Socrus finis cuius
ille cuius asequendi causa movetur; ut sciam ad quod
negotium contemnimus. Finis Cui est ille ad quem comparatur
finis Cujus. ut agrotus cui sanitas comparatur. Et hanc di-
scim.

Quis 2°. Quis vero hanc vim et negotiosam
nem finis? Quam d. Tho. 2° 2° q. 11. a. 3. ad 2° Socrus.
civitas n. s. Socrus. Sala et Subio civitas a Socrus utrumque
participare vim nem finis. a Socrus et utrumque finem
suum statem. Si 2° utrumque hanc finem sufficere ad
afficiendam et movendam vim. q. utrumque hanc finem
nem. Si autem q. potest aliquis amare civitatem per illius ho-
nestatem, et per se ipsum cui illam comparat. Unum hanc sciens
manet integer, et adsequitur finem querendi civitatem.

Est 3° q. Sed res non ponitur esse ad invicem
et in eod. ore. q. negat duo fines in ore et finales. Et hoc
non est inordinatum sub diversis modis, q. sunt tales fines. Sicut
tho. ordinari ad perficiendum illum et hanc Socrus per thom.
Dicit. Finis cuius est medium. q. non est finis. Si autem q. in
operantis non gerit in fine cuius. sed ulterius tendit ad fi-
nem cuius. q. iste solus est finis. Et autem. Sed q. nego eorum.
Nam finis cuius hanc sufficere bonitatem ut amari potest.
q. non hanc medium q. potest amari per finem. et ideo si am-
ari amore concupiscentia. finis vero cuius potest amari amore
bonitatis. q. q. non est amor finis.

Quis 2°. Quis nam sic privatur finis
Cujus, an Cui. Et 2° finem potest considerari finem suam
entem finem nem iandi; de finem entem. a Socrus finis Cui
est nobis hanc. ut hoc. in sanitas; a Socrus in nobis hanc, ut
via considerata ut finis Cui in Dei. Et vero finis summa
nem nem iandi, sicut q. autem q. a velle intendit. cum Socrus
Socrus

Distoe. qm̄ tum ē summum et ultimum ut dō s̄ finis
 Cujus ē nobilior finis cui q̄ intendit ab agente q̄ aut nobi-
 leus. qm̄ v̄ finis ē tum parte tunc finis cui ē nobilior
 q̄ amari potest et simplr. finis autem cuius amari potest ali-
 ud. s̄t gl̄a finem cui.

App. Amor amicitie ē nobilior qm̄ concupi-
 scencie. s̄t amor q̄ dñi nobis diligim̄ ē amor concupis-
 cencie tendit in dñm. qm̄ v̄ tendit in nos ē amor amicitie.
 s̄t q̄ finis cui s̄t p̄natiō. Et ad m̄i talem aut nā
 sua ordinari ad dñi gloriam. et ideo s̄t impie et vir-
 tute repone amoris amicitie erga dñm quem simplr
 nob̄ v̄ aneponit. In q̄alem autem magis dirigim̄ eos
 dicitur h̄o q̄ ē finis cui in dñm q̄ finis cuius et ultimus.
 qm̄ d̄ in nos.

Dicitur. dñs sp̄i sup̄natiōe honestus et ordina-
 tus. s̄t q̄ illius volumus dñm t̄ger et s̄t q̄d nob̄ v̄m̄ com̄ modum
 i. qm̄ nob̄ bonus ē q̄ magis amari finis cui. s̄t q̄ in dñm or-
 dinari finis cuius ultimus et ordinate amatus. Et cum sp̄i n̄ d̄
 dinari dñm ad nos tanq̄m medium ad finem. s̄t potius velle
 dñm nob̄ tanq̄m finem nostrum sup̄natiōem. et in hoc appe-
 tamus n̄m̄ communem et felicitatem ultimam sup̄natiōem. n̄
 ideo ordinamus dñm ad nostrum communem app̄m ad finem.
 s̄t qm̄ beat suam vitam q̄ p̄v̄ ordinabilis ē in gloriam
 v̄tutis. et h̄c ordinatio v̄tutis concinet in cum sp̄i. s̄t ut
 ēm̄ in q̄m̄q̄ au honesto, q̄ s̄t gl̄a s̄t car.

Qd̄ finis dicitur ē in finem operis et operan-
 tis. s̄t ē ad quem opus suept̄ nā refert̄. de domo ad arce-
 ndas temporis injurias. Finis operantis ē qm̄ operans sibi
 p̄ponit. Et edificat domum ad lucrum. Qd̄ dicitur ē in finem
 operis et rei facte. Qd̄ ē finis seu conq̄m̄ q̄ fit. ut s̄t. Quod
 ē operatio p̄t̄ qm̄ res fit. ut s̄t p̄v̄ et tunc in dñm. Et dicitur
 ē in finem factum sui q̄. et in obtivum suum q̄. factis ē ope-
 ratio

ratio seu appetitio, et possessio alicujus boni. Vnde visio. *Primum*
est bonum ipsius operis, Vnde *Primum*. Ex his duobus constat finis
adsequi.

Secundum finis est in finemque fit, et quod obtinetur. *Primum*
scilicet finis est finis quod fit et aequat de novo. deinde est finis quod
tenet. *Primum* finis est in finem quod fit et remum. sive in ut
num et non utrumque. *Primum* est illud quod ad alium non dirigitur: prout
est quod fit in se per se amari. adhuc non refertur ad alium finem
ut *Primum* si amari per suam honestatem erit finis prout
non largitionis seu amoris quod tribuitur pauperi. et non ut minus
ut minus dirigitur ad satisfactionem operis.

Primum finis est ultimus: quod non bene dicitur in ut
num et non utrumque. *Primum* finis est amari per se et me
diat per ipsum: quod si finis prout amari per utrumque. iam
non erit finis sed mediam. *Primum* non per se sed per aliud appo
sit. *Primum* finem quod fit et amari per se et per utrumque.
nam bene potest una res amari per suam honestatem et que
sic habere rationem finis. et deinde ordinari ut mediam ad alium
finem. et que sic habere rationem mediarum. *Primum* de mediam
non potest esse finem, intelligendum est de mediam quod nullam habet
in se bonitatem per quam potest amari. sed extra dirigitur ad
finem.

sectio 3^a

De principio fratri & conducto causa finalis.

Prout hanc quod quod finis constituitur fratri in actu 1° ad conductum.
De Bonis boni (sive via, sive apponens est mediam seu primum)
fratri candidi id finalis. *Primum* 1° 2° 3° et 8° de de
1° 2° 3° 4° 5° 6° 7° 8° 9° 10° 11° 12° 13° 14° 15° 16° 17° 18° 19° 20°
de 2° c. 2. *Primum* ibid. c. 2. de 3° sub. 3° c. 2. *Primum* 2°

23. p. 2 n. 2 et 12. Sub 3° q. 2. n. 19. Sicut in Mahādhā

stā nūc alie ad se velle nisi tum vum f appars: q bonas ē prium frate movendi seu candifinatr. Mai et con tinent. Mā fundat in illo accionata. Omnia apperunt bonum. Et sic capiat: q n sōt tum vum sōt con appa rēsmoue velle, excoth objiciat ut tum.

Opp. 1°. Bonas appars ē fella: cativa ē finalis ē realis, q requit onti ā qns appars et fella. Et q. iam q cativas finalis ita ē realis, ut tm fiat ihu ali et morali mo q natem sympathiam et conuriam q dar tm ihum et velle, just suffi. ac ginde n regit in carah ut ēē reale nisi ihu qd suffi ad motionem ihu has pōs. 2° v^o sōt hōt suffi ēē reale regatum in ihu tē n sic vum. ihu ad cativam finalem suffi bonas appars.

2°. Veris appars n suffi in ihu pōs ihu elieat aut sōt f pōs supnat. ut coner Lorene II in mā fide: q pōs bonitas appars n suffi ut vōtas pōs ihu elieat aut nates f supnat. Et cōt demat rō ē q aut ihu certificane ihu q ponem do ihu velle et oti, q veritas constie in conformie cognōis cum oti que ē in se. n v^o que objicit ihu. Vōtas autē regit in suum otiū mediante cognōi, q cognōi sōt ihu regit pūdiatū tum fōn se catē n sic suffi ut vōtas cō ihu pōret. Et ut fūmōna sic honesta suffi qd dēi pū miam ihu q videri pūpōt re via pūpōt n sic

ihū n dar dūi aut pōtios ihu pōctos vōte

3°. Māstūm q māstūm moue velle in oti vum. q n sōt tum alie velle ad operant. Et māstūm leure velle ad qns displicentis et fuge. n v^o ad aut pōs vōtis. ad q sōt otiū tum alie finatr. Pū. Vōtas pōt pōs otiū indiens: q n sōt tum. Et vōtum pōt amar